

telser til forskellige Institutioner. Der er først en Understøttelse til Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder. Her foreslaas det at vende tilbage til det Beløb, som tidligere har været bevilget, før Sparekommissionen havde disse Forhold under Behandling. Ogsaa herom er der fuldstændig Enighed indenfor Udvalget. Om Ændringsforslagene 58 og 59 er der derimod Uenighed, idet Udvalget er delt i et Flertal og et Mindretal, og naar jeg her optræder som Ordfører, bliver det kun for Mindretallet, idet vi saa vidt jeg husker, kun er 5 Medlemmer imod 10. Det drejer sig om Bevillinger til Dansk Idrætsforbund og Gymnastisk Selskab. I begge Tilfælde har der tidligere været ydet Bevillinger af forskellig Størrelse, nemlig 5,000 Kr. ordinært foruden noget ekstraordinært til Dansk Idrætsforbund, og 2,500 Kr. til Gymnastisk Selskab. Ogsaa med Hensyn til disse Bevillinger har vi haft Sparekommissionens Indstilling at falde tilbage paa, idet denne nemlig indstillede, at disse Bevillinger nedsattes. Man har i Ministeriet handlet i Overensstemmelse hermed, men der er nu af et Flertal i Udvalget stillet Forslag om at vende tilbage til de tidligere Tilstande med de noget højere Bevillinger. Jeg skal derom kun sige, at det Mindretal, paa hvis Vegne jeg her taler, er noget betænkeligt ved den Tilbøjelighed, der er, og som ogsaa her gør sig gældende, til i saa stor Udstrækning, som Tilfældet er, at vende tilbage til de Tilskud, der blev givne, før Sparekommissionen blev nedsat. Det er ud fra den Betragtning, vi her holder igen og siger: Er der noget Sted, hvor det kan forsvares ikke at vende tilbage til de tidligere Tilskud, er det overfor disse Institutioner. Jeg vil ikke just anføre som Grund dertil et Paalæg, som jeg har faaet fra det samlede Udvalg, og som kan have givet mig og sikkert flere nogen Grund til at være betænkelig overfor disse Ændringsforslag. Jeg har nemlig hele Udvalgets Bemyndigelse til ikke alene overfor Dansk Idrætsforbund, men overfor flere andre Institutioner, uden at jeg skal nævne dem — det er for saa vidt en Tilfældighed, naar det bliver nævnt her i Forbindelse med Dansk Idrætsforbund, men det er, fordi dette nævnes først i Ændringsforslagene —, at paatale den overordentlige Flothed, ja man kan næsten sige Ødselhed, der i mange Tilfælde udvises med Hensyn til Tryksager. Jeg staar her med et Par Aarsberetninger. Den ene er fra teknisk Skole i Aarhus. Den er trykt paa smukt Papir og

med en Flothed med Hensyn til Plads, som staar i grell Modsætning til Statistisk Aarvog, der er, hvad jeg vilde kalde, et næsten ideelt Standard Værk med Hensyn til Udnyttelse af Plads. Der kunde f. Eks. rejses det Spørgsmaal: Er det nødvendigt, at man optrykker alle de Opgaver, som er givne i disse tekniske Skoler, i Aarsberetningen og derved fordyrer Skolens Budget? Ogsaa Dansk Idrætsforbunds Aarsberetning er trykt paa flot Papir og gennemtrukket med et flot Baand i Ryggen. Det forekommer mig, at den Slags Institutioner, naar de bejler til Statens og andre Institutioners Penge, burde være noget mere sparsommelige med Hensyn til Udgivelse af Tryksager, end Tilfældet er. Jeg bemærker endnu en Gang, at det ikke alene er Dansk Idrætsforbund, og ikke særlig dette, men i ren Almindelighed, at Finansudvalget giver de Selskaber, som nyder Statsunderstøttelse, en Advarsel imod at være alt for flotte med Udgivelse af Tryksager. Altsaa, paa Mindretallets Vegne skal jeg anbefale at stemme imod de Ændringsforslag, der er stillede angaaende Dansk Idrætsforbund og Gymnastisk Selskab.

Om de øvrige Ændringsforslag under dette Afsnit er der Enighed. Der er stillet Ændringsforslag om forøget Tilskud til Dansk Kvindesamfunds Husholdningskursus og Dansk Kvindesamfunds Kursus i Kjolesyning, idet vi mener, at disse to Institutioner blev noget forurettede ved den Stilling, der blev taget i Fjor overfor Fagskoler, som de maa ligestilles med, men blandt hvilke de ikke kom med.

Ændringsforslag Nr. 60 om Tilskud til Redningshjem vil jeg, skønt Udvalget ogsaa der er enig, gøre Rede for, fordi det er en noget ejendommelig Udvikling, der her har fundet Sted. Redningshjemmene havde i Tiden, før Sparekommissionen tog fat paa Budgettet, et Tilskud af i alt 11,000 Kr., der uddeltes efter ikke særlig faste Regler. Sparekommissionen mente, at vi der kunde spare de 11,000 Kr., og i Overensstemmelse dermed foreslog Ministeriet i Fjor at nedsætte Bevillingen som paa flere andre Omraader, for ikke at ramme for haardt, først til Halvdelen og saa i de to følgende Aar med en Fjerdedel for derefter at lade den falde bort. Det vil altsaa sige, at i Fjor foreslog Ministeriet 5,500 Kr. Imidlertid vistes der fra det høje Tings Side saa stor Sympati for Sagen, at vi allerede under Behandlingen i Fjor gik et Par Tusind Kr. højere op, og det blev lovet, at der skulde ske nye